

x. 1944

Příděly potravin jsou čím dál menší, mnohé potraviny nejsou vůbec. V Němci jsou čím dál hladovější a vyčerpější, kde je u nás kdezáký rajč divoký králek, bažant neb koroptev všesko vystřelají a snědí. Po říších všesko seberou a odvedou do říše. Sedláci se nutí odvednout co mohou, neb se bojí o statek i o krek. Všecko je však Němcům málo, ještě znovu všesky jít po odvedení volají jak velké sedleky tak i ty malé do půl ha a vyslýchají co kdo ještě má a co dá. Na odpověď nemám řeči, tak si tamhle sednu na lavičce a 2 hodiny se nesmím vzdát. Naši vojáci udělají u vás domovní prohlídku. Tak strasili naše občany a připravovali o nervy.

Protože nemí nicého jít na peníze koupit i peníze křívají. Ceny potravin na černo horutně stoupají. Kšeftují se s potravinami i křivem. Dobře je kde můj v rodině nekouří na cigarety je možno potraviny vyměnit. Že peníze mouka stala ještě před rokem na černo 30 až 40 Kčs. Dnes stojí na černo 100 Kčs. Bochniček chleba od 30 do 50 Kčs. Velká krmena husa sádelná až 10 tis. Kčs. Mléko 1 l 25 až 30 Kčs i více, 1 vejce 20 Kčs. Vklady v kaspelické kofou, v r. 1939 měla náložna 975 tis. vkladů v r. 1944 jít přes 11 milionů Kčs. Jde o to se peníze schovávat. Radost však k ničemu není žádná. Každý m', ne křoví na ně nemí.

J při se lidé den za dnem ubíhá a ku konci roku už chodí Němečtí vojáci po obci a křívají o kousek chleba, neb nabízejí křiv cigarety. Sta o křivku vyplouvenou německy proč bojují když mají hlad odpovídají. Musím když nepřijdu buďm křivem já i celá moje rodina. Ž křiví jednotlivci je křiví, ne jeden druhému nevěří a jeden druhého se bojí.

Liquace v křivování se stává ještě svérálnější, když se sjíždějí k nám do Čech tak křiv "vánoční křiv". Jsou to celé rodiny německé i s křivmi, křiví přechají před postupující frontou. Přijíždějí s vozíkem dřeným jedním koněm, kde mají náložiny svoje svrsky. Chápe i u nás v Chabruš a Pimicích to potěšení, neb jsou umístovány po domech, kde je jaka místnost k obývání křivobitá. Bydli kde po několik týdnů, aby křiv toho mála potravin co kde ještě máme užívali.

Abý naši občane v budoucnu mohli si učinit přehled jak to vypadalo na války se křivováním, podáváme malý celkový přehled. Samozobitel

4. je kolivěk z kterých přistupuje obilí na svůjek i najatých polích si smí pro svoji rodinu i čeled ponechat na 1 osobu a 4 týdnů 13 kg obilí na mletí a to mltá a pšeničí obilomady. Musí propočítat obilí na seti a krmu ni dobytek ostatní musí vše odvésti. Dále si může ponechat na dospělého osobu půl litru mléka, pro dítě $\frac{3}{4}$ l mléka. Žito se vymílá na 85% pšenice na 75%. Za mletí na černo hroni vysoke pokuty, přes to se však na černo mele. Chlábci lidé mají hlad, koupí 10 kg pšenice na velikou cenu až 300 Kčs a mltí ji na polovic ve mlyně na mouku. Také doma občane melou mouku na malých strovoúnicích neb i mlynčích na káim, mouku na řisáčku přesívají a ji se hodně mouka i s odrubami. Rovněž tak i kabičky. Hlo má prase v drně, pro kabiči má propočítáno na 4 týdnů na 1 osobu 320 kg. Hlo jsou pouze 2 osoby smí vykrmit prase jen do 75 kg. Co je přes 75 kg musí se odvédat do jaték. V posledních válčímých letech nesmí chovatel vykrmit prase než do 125 kg. Musí k něho odvédat $4\frac{1}{2}$ kg škvárného sačla řemenového. Za sačlo obdrží 18.60 na 1 kg. Kabičky jsou konány jen v pátek. Váření a prohlídka prasete konají 3 osoby k tomu určité obecním úřadem. Maso z poraženého dobyteče prohlídí určité veterinář, aby bylo maso zdravé. Vajec se odvádí z každé přihlášené nosnice 60 až 65 kusů ročně. Za nedodaná vejce se platí pokuta 15 až 20 Kčs za jedno vejce. V každém domku je ovřina kora, kravička do chudých v této době živitelka rodin.

Příděl potravin v r. 1939		a příděl potravin v r. 1944	
Máslo pro děti do 14 let	0.50 kg	-	0.24 kg
" " dospělé	0.32 "	-	10 $\frac{1}{2}$ dkg
umělý med pro děti	80 dkg	-	27 "
" " " dospělé	28 "	-	21 "
ukr bez ohledu na stáří	1.60 kg	-	30 "
mouka všeho druhu	2.50 "	-	3 $\frac{1}{2}$ "
ryže	2.70 "	-	-
kрупky, hrách, ječná mouka	60 dkg	-	22 $\frac{1}{2}$ "
cibule	10 "	-	-
česnek	3 "	-	-
šavová náhranka	50 "	-	15 dkg

chleb na jeden den	- 50 dkg	- - - - -	10 dkg
vejce měsíčně	- - 4 kusy	- - - - -	4 kusy
maso a masné výrobky na 1 měs.	1 kg	- - - - -	-
mydlo	- - 12 dkg	- - - - -	10 dkg
prašek na praní	- - 22 "	- - - - -	3 "
petrolej	- - - 2 l	- - - - -	-
mléko pro děti denně	- 1/2 l	- - - - -	1/4 l
" " dospělá "	- 1/4 l	- - - - -	-

Celková výměra pozemků v Chabrech a Čimicích obnáší 666 ha 95 ari.
 Půda je v druzem 82 kmetičetci. v. 1944 bylo rozeto na výměře žito 45.94 ha,
 pšenice 158.32 ha, ječmen 51.38 ha, oves 23.79 ha, smísky 28.14 ha,
 luštěniny 0.42 ha, klementina 4.66 ha, olejiny 43.30 ha, brambory 47.55 ha,
 cukrovka 65.35 ha, krummá řepa 9.27 ha, píceiny 106.11 ha. Na výsev
 bylo povoleno vysít na 1 ha 180 kg pšenice, nebo 180 kg ječmene, nebo
 170 kg žita, nebo 5 kg máku, brambor na 1 ha 2.500 kg, jarní pšenice
 bylo povoleno vysít na 1 ha 200 kg, neb ovesa 180 kg. Povinná dodávka
 v r. 1944 z 1 ha je 17q chlebovin.

n. 1945

Již přes 5 let uplynulo od doby, kdy exšmečtí fašisté se vedrali do naší
 země, je ničili a plundrovali, kdy chtěli zničit naši samostatnost. Naši
 občane' puvně věřili a věř, že brzy nadejde doba, kdy nás povstaneme z
 této cizácké poroby. Když se občane' dozvěděli z cizího rozhlasu, že Rudá
 armáda se protbojovala k východním hranicím Československa, zachvátila všedky
 ohromná' radost a klerou se jeden s druhým podílel. Naši občane' nevěř' falš:
 ným nášeptávcům, že Rudá armáda prováči' návěstro. Tuto lex své nepřáteli'
 naše tajné podzemí se připravuje. Každý den nás přiblížuje k očekávanému
 konci.

V Berlíně na Reichstágu vlaje Rudý' prapor. Rudá armáda již obsadila
 část Slovenska a bojuje s naší' Českou vojenskou jednotkou proti němečkým
 uchvatitelům. Každého občana se vrmáka' v krusení' v očekávaní' příštek
 dní. Konají' se tajné porady. V Chabrech i Čimicích ustanoveno 7 čluně
 a 4 čety v případě potřeby k obraně. Nejvíce je se kbraněmi. Zbraně, které
 byly přes celou válku schované, nebyly v mnoha případech k potřebě.

Okejlépe přečkaly dlouhou skladovací dobu ponořené v oleji. Bylo jich však málo.

Čekmei zde na statečích usazení cív, než jim hoří půlka pod nohama. Každý honem ještě kralil prase, maloval na vřt i se svrčky a odjížděl pryč. Čekmeec Sommerfeld usazený na statku u Dvoračké vidí ve silnici políkat naše kluky jeho bývalou nakradou. Vstane ještě na korlíku a nakroší lícem, volá: Počkej pakasí já se vrátím a už se nevrátím. Čekmky ze statku od Fridrichů byly prý hodně, naše kenské, které u nich pracovaly se při stěhování snimi loucily plácem a hubičkami. Čekme zde ještě německé vojsko umístěné v nové i staré škole. Dne 5. května 1945 volá Praha. Čekmei chtějí násilím rabrat Český rozhlas. Rozhlas volá o pomoc na všechny strany. Volá: Pomozte kdo může rozhodnutí zde minuty. Stříli se. Právně se. Na toto volání běží od nás občané do Prahy, ale jsou řetězen německých vojáků v Kobyliších nadřeni a vrázení zpět. Tento brutální čin o rozhlas rozrušil celou Prahu. Všechen věrný lid se připravuje k povstání. Staví se barikády, vrhá oblázky a kapařasují ulice vony pouliční dráhy. Čekmecké obyvatelstvo ze strachu utíká k kápadu před Rudou armádou k Američanům. Po cestách je napadáno hloubkovými letci.

U nás v Chabrech připravené pohotovostní čety odstrojují německé vojsky ve staré škole. V nové škole se velitel německé posádky mehee vrdat, rád by dostal spojení s Prahou. Telefonní vedení je však přerušeno. Sloupy byly našimi česami k poráženy a dráty přestřihány. Čka druhé vyprávění když vidět nezbyti a než jsou naši lidé odstrojeni se vrdat a odvrdat zbraně, asi 140 pušek, náboje a 3 kulomety. Čekmeckí vojáci byli ještě někdy dne posláni na shromáždění majatelů v Litni. V noci k 5. na 6. květen se stavěly u nás na státní silnici barikády, neb se počítalo, než od severu a hlavně k Klčan posádkně vojenská německá posádka na Prahu. Tedy zde u Chabrech budou nadřeni. Postavilo se od Židit do Kobyliš 5 barikád přes celou tří silnice.

77

Z obrad tesárských i od koláře navrhny těžké klády a tak silnice
diklacně natanasena. Ráno novostavěny vsade hlídky souduhu i občanů a
udivováno spojini s přilehlými obcemi. V hostinci u Klitochů kůtence
ošetřovna. Po 3 hodině odpalodne přimela spojka rprávu, ně německé vojsko
vykranilo k letišti k Klecán, ně odpálili vyhodili letišti do vzduchu, byla
u nás slyšet silná detonace. U 16 hodin se objevují od Ždib první 2 tanky,
naše hlídky se kryjí na barikády a v tom již nastává palba našich kulometů.
1 tank sjíždí do poli, ale prudká palba našich vraci jej zpětma silnici.
Po 17 hodině Němci vyhláží k tanku a rozvíjí se v řetěz a současně
pálí k děl do naší vesmci. Šepřátel je mnoho, našich málo. Je málo
obraní. Žaloty nejsou kádné. Z Čimic na volání a pomoc přichází četá
obrojených souduhu. Naše bojové čety jsou nuceni ustoupit proti přesile
německých nepřátel, ale pálí k kulometu dál. Naše kulometry jsou jeden
u kálovny a druhý u kapličky na státní silnici. Jsou nuceni ustoupit
jedni ustupují do Dáblického háje, druhá část pak do Kolbyls, odkud pak
jsou přiděleny hájit brojský most.

V neděli dne 6. května dlouho do noci kde Němci ká kádní. Občané jsou
celý den i noc schováni ve sklepích. Němci prohlédávají domky, sklepy
a šakají k mých mužů, ženy i děti ven. Šedobají pláči žen a dětí a
muži odváčí pyče a běda najdou-li někde potorenou obran bílé jukny
každého bez milosti štítí. Vyslýchají kdo stavěl barikády, občané
nepoví, říkají to parpírání. Okolo státní silnice bydlícím občanům
nasakují Němci pistole na prsa a kénou je odklíed barikády. Ženy
se doma chvějí strachem, ně se již jejich mužové domi kúv' nevráti.
Když pak byla silnice uvolněna odpálili nepřátel k Prare.
Byli v Chabrech hodně kádní a Praha získala 24 hodinový čas.
7 květen byl velmi smutným dnem. U nás po obci jsou sbírání
mrtvých a raněných. 23 osob je nalezeno na různých místech po
obci. Tentýž den nalezeni ještě 2 mrtví v polích, kteří se
chtěli dostat k Prahy domi. V Prare při bojích padly ještě
3 občané z Chaber a Čimic.

Zastřeleni od německých nepřátel jsou tyto soukromí a občané.

František Pěknica Chalupy nar. r. 1913

Rudolf Řepa Chalupy nar. r. 1909

František Rolla Chalupy nar. r. 1882

Emanuel Brůžek Chalupy nar. r. 1889

Bohumil Fišer Chalupy

Otto Brůžek Chalupy nar. r. 1909

Josef Paulík Chalupy nar. r. 1907

Václav Bránda Chalupy nar. r. 1903

Michoslav Jeris Čimice nar. r. 1926

Žbyněk Bouček Chalupy nar. r. 1926

Václav Fišmistr Chalupy nar. r. 1913

Jaroslav Ledník Chalupy nar. r. 1893

Jaroslav Věrnoch Chalupy nar. r. 1908

Karel Jeris Chalupy nar. r. 1906

Václav Bryndač Chalupy nar. r. 1905

Jaroslav Jiráček Chalupy nar. r. 1900

Jaroslav Dvořák Chalupy nar. r. 1920

Antonín Holub Chalupy nar. r. 1880

Alois Chémecěk Chalupy

František Roder Chalupy

František Šchon Chalupy

Vilém Flaase nar. r. 1909

Miloslav Zátka nar. r. 1906

Salibor Hojka nar. r. 1916

Vasil Dáňo nar. r. 1918

Václav Fabera z Čimic (padl na Křížkově)

Vlastimil Pitter. (padl v Praze)

František Kový (padl u Čechova mostu)

Čest buď naší památce hrdinové naší.

Tyř den po odjedu německé posádky z Klecan přijíždí ku Praze rúšské vojsko od elosty, které se rovířelo v Horních Chabrech jeden den. Po boji v Chabrech rjštěno se některé domy a hlavně nova škola doplatila na prudkou střelbu mnoha rozbitými okny a odlucenou omítkou.

Jestě tyř den vyřto narúřeni z ckémckého vojinského velitelství pod systém smrti odvrátat ihned všechny úbrany. Jelikož je elektrický proud přerušen, nemáme kde v Chabrech žádných zpráv o Praze. Je slyšet celý den dunění děl, což svědčí o prudkých bojích. V úterý 8. května situace stále nejisté. Občané nevědí co se v Praze děje. Slibovaná pomoc od spojeneckých vojsk se naprádu, která stála již v Obniti dosud nepřišla. Rudá armáda byla tyř den ještě v Berlíně. Na volání o pomoc z Pražského rozhlasu náš nejlepší a nejvěrnější přítel a spojenc soudruh J. V. Stalin jako vrchní velitel Sovětských vojsk dal rozkaz Rudé armádě, která bojovala v Berlíně pomoci ihned Praze. Rudá armáda pod velením maršála Koněva nastoupila cestu pomoci Praze. Po celý den bylo u nás v Chabrech slyšeti dunění těžkých děl od severu. To Rudá armáda se probíjela cestou k nám. Dunění děl bylo slyšet až z Trávkůan.

Ve středu dne 9. května brzy z rána byli obyvatelé Chabru probuzeni silným rachotem automobilů jedoucích od Láub po státní silnici přes Chabru ku Praze. Celá obec byla v mráku na nohou a všichni občané přímo ubíhají tak jak jsou, přehorené přikrýjky a kabáty přes noční prádlo na silnici. Ta nepopsatelná radost, a jasot všech, křik do ně Rusové jsou kde. Občané vítají Rudarměnce. Žlatí hoši, wrostli, smělí, červenolící, krásní opřelují nás pozdrav. Ruce podávají z aut a přátelsky se tisknou. Směji se, našeřeny se těš směji a pláčú károveň. Rudarměnci podávají mírním cigarety a dětem i ženám čokoládu. Za krátkou chvíli přibíhají i občané z Cimic jak se bleskurychle xpráva rozmohla.

Okřepěhladné jsou řády fanků, celé hodiny propířdeji naši obci Praze na pomoc. Sknoly z nás vidí opravdový fanek v rivotě poprvé. Každí jme je jen na obrázcích. Jiř v 8 hodin ráno stamby první fanky na Václavském náměstí na ohromné radosti všech Pražanů. Rudá armáda podstoupila s německými vojsky tvrdý boj.

Mnoho hrobu přibýlo na Olšanských hřbitovech. Krásní mladí a krásní
hoši dali své životy za naši svobodu.

Opětnoucí památka a vděčnost všem.

Ještě téhož dne přicháří do obce zpráva, že Němci úplně kapitulovali.
Barikády byly v Praze ihned odstranovány, mrtvé kostky uklizeny. U
nás v Chabrech musela být vylovena četa Rudvoarmějců, aby vyčistila
slupy esesmanů, kteří se ukryvali v dráhami ve Svatošově roklí. Byli
Rudvoarmějci rozprášeni.

Odpoledne na obecním úřadě v Chabrech byla vyvěšena vyhláška ke správě
obce přejímá prozatímní Národní výbor. Od r. 1941 až do této chvíle
spravovala obecní záležitosti dosazená německou vládou 4 členná obecní
správní komise. Sestávala ze 2 německých Němců a 2 Čechů a 4-1
rolníka a 1 živnostníka.

11. května je učiněn slavnostní projev před novou školou, kde se shro-
máždili všichni občané z Chaber i Čimic. Po projevu a pietní vzpomínce
na naše padlé člena Národní Fronty navržená a občanským schválená
kandidátka členů nového Národního výboru. Je zvoleno celkem 30
členů ze všech stavů.

s. Klement Gottwald ve svém projevu z Moskenského rozhlasu ze dne 7. května
r. 1944 nás seznamuje mimo jiné i s tím, že Národní výbory vytvořené
jiz v ilegalitě, budou po osvobození naší vlasti spolu s jinými orgány
nositeli správy a moci, protože mají nejbližší styk se vším lidem.

Národní výbory mohou dobře pracovat pro stranu branné, zabezpečovat
bezpečnost osob i majetku domácích občanů i veřejné správy. Pro stranu
hospodářské se musí starat o zásobování obyvatelstva, o výrobu, a
obchodu, musí se starat o sociální pomoc obyvatelstva a
o práci. Tento neúplný výpočet ukazuje, že Národní výbory
budou vyřadovat moudré a nebyrokratické vedení a širokou pomoc
obyvatelstva. Tedy práce široká a mnohostranná.

Prvním předsedou nového Národního výboru od 1. června 1945 pro
sestavě zvolen s. Šebek František z Chaber, aby spolu s 10 členy rady
a deseti komisemi a 32 členech M. C. V. řídil osudy naší obce.

Místní národní výbor naměřoval tou dobou 13 naměřnanců placených.
 s. Šebek František sám člen KSČ od jejího založení měl dosti nepřátel z řad
 druhé strany. Při zvolení předsedou MK ČV V rly jazykové o něm soudili,
 že ne' dobře reprezentuje obec a že se za předsedu MK ČV V nehodí. Vzájemně
 se stranami je přímí, někdy až tvrdý, vlnitě jde-li o kolaboraci. Ku pomoci
 vedení agendy přidělen tajemník Svejkoský, který se za krátko funkce
 tajemníka vzdal, jelikož měl v osobním rejstříku nějaký náram a každý
 člen i naměřnanc MK ČV V musel předložit vyovědění pachovalosti,
 tak raději odšel Svejkoský do pohraničí a jeho místo zaujal František
 Veselý, bývalí správnick, nyní invalida, který z počátku byl oddaným obča-
 nem nového režimu. Účetnictví vedl František Macek porádějí s. Kocourek
 Jaroslav. Při MK ČV V řízen tak krany koordinací výbor, složený
 ze 4 politických stran. Předsedající tohoto výboru se měnil tak, aby se
 vystřídaly ve vedení všechny politické strany a to komunistické, národně
 sociální, sociálně demokratická a strana lidová. Tento výbor dává podněty,
 návrhy a usměrňuje činnost Národního výboru.

První prací nového Národního výboru bylo zajištění všech dětí v Chabru
 a Cimicích bydličních. Dětky musí umýt a vyčistit obě školy, které
 neměli vojáci kanonizovali, aby naše děti se zase mohly učit. Již přes
 půl roku se ve školách nevyučuje. Po těchto pracích byli všichni členi
 odvedeni do sběrného tábora v Litni. Elektrická porucha byla v obci opravna,
 světla a motory i rozhlas zase pracují.

V neděli dne 13. května se konal smuteční projev u hrobů padlých našich
 hrdinů na kdesím hřbitově na velike' účasti všech občanů.

V příštích dnech Rudá armáda od nás odjela a veřejný život přichází pomalu
 do normálních poměrů. Občané Chabru i Cimic konečně oddechují svobodně.
 Po špatné silnici přijíždějí naši lidé, kteří byli na práci nasazeni v Čáncu.
 Život se uklidňuje, továrny začínají pracovat. Továrny a závody ve Vysočanech,
 Letňanech, které byly napadeny a rozbity Americkými bombardéry těsně před
 skončením války se znovu budují a opravují. Vrací se i naši vězni z
 koncentračních táborů. I k nám do Chabru se jich vrací několik.

Vrací se domů mezi nimi František Dvořák z Chabru nar. 8.1.1898 našim
gestapem 28.3.1945, dopraven do Teretína, vrací se 10.5.1945 ale následkem
útrapy 16.5.1945 zemřel.

Dokumentární fotografie vězňů v koncentračním táboře
Mauthausen

Všichni máme smutně vzpomínky na tuhle hrůznou válku.

Ku konci května přijel k nám do Chabru oddíl Rudarmějců, vracících se
z německé fronty a jedoucích domů do Sovětského Svazu. Hostují u nás a jsou
ubytováni po domcích. Každý občan s ochotou nabízí jim svoje byty, neb každý
ví čím jsme Rudé armádě povinni. Škál je ubytován v čís. 34 a 26 v Dolních
Chabrech. Něco krom vody na občanech kde jsou ubytováni neřídají. Mají vše
co potřebují svoje vlastní. Kuchyni mají dole u sokolovny, kam chodí na obědy.
Večeře připravují doma. Večeře prosté, ale jak podávane. Vojín přidělený k
obsluze plukovníka prostírá vždy před večer čistý bílý ubrus. Talíře a příbory
se jen blyškají. Když pak přijde plukovník večer domů vypadá jako každý
jiný voják, nosí volnou bluzu kapjatou od krku až dolů a kalhoty kastrované
do vysokých bot. Člověk prostý a v jednání velmi inteligentní. Jeho voják
a s ním říká velitel přísný, ale spravedlivý. Teď i jeho paní ta je jak se u
nás říká jako se škadulky, vždy čistá a upravená. Říká, že jsou z Mostky a
že budou za 8 neděl doma. Mužovi přijela napráti.

Jen přidělený vojín při vzpomínce na domov posmutní, říká že je odněkud k vesnici ukazuje fotografii ženy a 5 letého synka, a domova je již přes 4 roky a nemá na celou tu dobu od rodiny žádných zpráv. Odpoledne jsou denně s paní zajímavé besedy, někdy hodně veselí, to když musí jeden druhému ukazovat na věci a tak se dorozumívá. Tak třeba když se hovoří o životě vesnického lidu v Sovětském Svazu, paní vypráví jak u nich lidé žijí v kolchozech, jak má kachty, karáva a na nepochopný význam slova karáva ukazuje paní rukama na hlavě rohy a hned je porozuměno že to je kráva a takových veselých okamžiků je hodně.

Druhý den po příjezdu přišlo k oddělu asi 16 Rudarmějců, rozsedli se na trávníku a besedovali. Byl jim nabídnut šalík vodky na plošně na sucho přecmených namakaných pivcích, sypat je nebylo čím a hoši se smáli, kroutili hlavami že nemají hladu, ptácali babušku po káděch a říkali: Spasiba babuška, vodku nemáš? Vodka nebyla ba není vůbec ani pivo a tak došli hoši lehou na zadek vodou. Pumpují ji přímo od čepu ke studny a kachty ji vypil celý dva pilditry. Po tomto poznání Sovětských lidí se mnohemu občanu u nás otevřeli oči a přirovnávali věci tak vyehvalovanou kapadní civilizaci a kulturu k civilizaci a kultuře Sovětských lidí a stýžano je na některé jednotlivce u nás, kteří vyživují těchto dobrych chlapců k svému obohacení. Pálí doma samohorkou a tu vyměňují za různé cenné věci od Sovětských vojínů. Po týmu Sovětská armáda odjíždí z Chabru a nám křesťavají po starých hostích v myslích i srdcích krásné přátelské vzpomínky.

Čináme již po válce novým životem. Ve škole začíná po dlouhé době naše vyučování. Časě děti nastupují do čisté sovoji školy. Jsou obnoveny politické organizace, kulturní org. a spolky. Čkáme zde v Chabru "Svaz bojovníků za svobodu, zdraví a rodičů a přátel školy, hasičstvo, sokol, fotbal, divadelní kroužek "Tyf" a spolek myslivců. Časě veřejná knihovna je rozmnožena o mnoho nových svazků. Časť se i knihy někde po městě, které na války z naší veřejné knihovny zmizely, takže dnes vlastní knihovna 1.110 svazků.

Velkou záležitostí každodního výboru pro stránce hospodářské je zajištění jarních polních prací. Čta přišší úrodě závisí celá naše životní existence. V předposledních týdních a dnech před skončením války se baly naše ženy pracovat v polích. Baly se jdnat lidajících hloubkových letců a po válce ukryjajících esesmani v rožkách. Tohoto skutečnosti byly jarní polní práce hodně zdrženy. Časě ženy začínají pracovat v polích po 14 denním proždění. Řepa je již přerostlá, slabá a mezi plevelem ji není ani vidět.

Plevelu přádo vlhké počasí tohoto jara. Národní výbor vyřval celou obec ku pomoci
těpnou kalamitou voládnout. Eťá všech polích skutečně pracují desítky žen a
domácnosti tak dlouho až jsou pole čista.

Další starostí Národního výboru je dosazení správy do majetku vyotčovaných
čechských rodin kde usedlých. Křístava kde po nich celkem 6 domků a to 5 v
Chabrech a 1 v Čimicích. Malýpek po čechských rodinách sverem do stodoly a Páček
a Dolních Chabrech a domky pronajaty našim lidem. Pordeji jsou 2 z těchto domků
prodány nasloužilým občanům a v pěkné vile v Horních Chabrech křivenci
pordeji mateřská školka. Statky zabrané čechci jsou navráceny dřívějším
majitelům. Horší je to se stálými zemědělskými dělníky. Za odsunuti čechce
a pohraničí kásluhou Sovětského Svazu jež nám bylo vnáno na Postupimské
konferenci je napotřebi osídlit naše pohraničí Českým a Slovenským lidem.
Vláda vyřívá zemědělský lid i řivnostníky k osídlení pohraničí na velmi
výhodných podmínkách. Byvalí deputátníci sloužící u secláků dostávají
do vlastnictví celé usedlosti i řivnosti. Mnoho rodin se stěhuje do pohra-
ničí. I od nás z Chaber i Čimic se stěhují celé rodiny jak od secláků
tak i z domků. Mladí lidé jelikor jme na hranici Prahy chočí do
sováren a kávodů i obchodů kde jsou lépe placeni a nemusí dělat
v nepokojě. Děti secláků odchází na studie. Žádnému z mladých chlapců
a dívek se na polích a ve chlévech dělat nechce. Žeptás-li se žen, které
pracují na polích kolik si vyčítají, smějí se a říkají. Kolko hodin polko
korun. Pordeji po organizovaném vstupu do R O H si vybojují větší mzdy
denní a ve řivích ke mřelě ještě na 1 pracovní hodinu 40 hal. příplatek. Za
těchto sřivelných okolnosti jsou nuceni pracovat i sami naši secláci, kteří
dřívě jen na práci dohlíželi, neb sklizen a vyřívá národa musí býti
kajištěna.

n. 1946

Jme po válce nejen velmi chudou a vydrancovanou, ale celou velmi
chudou a vydrancovanou. Obchody mají práckanostou, sřivky jsou práckné,
dobýpek vyříd, prádlo a šacvo sechátrali. I ty cesty v obci jsou v
horném stavu. Jm na své kapitalistické republiky se u nás cesty
nespravovaly a nyní přes celou válku seprve ne.

Křivci nedali čas ti vyráběti vše jen pro válku. Přece tedy je dost a dost, ale je do ní chuť, hlavně není pracujícím lidem, který nyní je smelen v jednotě ukovanou v 6 letech bojů skupace. Pravda je tak, že se mnohým lidem ledačos nelíbí, hlavně těm kteří po provedeném restitčním hutního průmyslu, bankovních, velkých závodů, penzijních podniků a závodů energetických provedených dle Kosičského vládního programu přišli o svoje tučné risky a bezpracný život. Ti nenávidí přímo naše nové právní, začínají šuškat a i sabotovat. Mnozí se chtějí schovávat i v Národní Frontě a čekají na příležitost, aby mohli škodit. Lidé tohoto druhu se nestějí žádných prostředků. Zde je však na starší přecnoj dělnické třídy strana komunistická.

Den za dnem ubíhá v pilné práci a přes všechnu šuškanou továrny a podniky práci dál a budovatelský program je krok za krokem uskutečňován.

U nás v Chabrech v nové škole je kavečeno ústřední topení na obnos 309 tis. 380 Kčs. Je kavečeno samitú slůžba vlastním vozem.

7. 4. 1946 jsou sloučeny všechny tělovýchovné spolky v jeden tak zvaný sokol.

Kalendář ukazuje 1. květen, svátek všech pracujících na celém světě - První máj.

První máj po 6 letech svátek svobodný. Chabry a Čimice jej slaví společně. Velký průvod dospělých i dětí v Chabru i Čimic ozdobený vlajkami, květy a transparenty s hesly hlásající nové volby do Národního shromáždění. V Chabrech nad novou školou je slavnostní projev k tomuto významnému svátku a po něm lidová veselice pod širým nebem. Počasí svátku přej. Je pěkně a teplo, nálada sváteční. Mnozí občané vlastní mládež, která při hudbě tančí a se veselí, přichází domů až s večerem. Vskusku svátek to radostný.

Dne 17. května 1946 podán s. Smidem z Čimic návrh na čistú národní výbor v Chabrech na odloučení osady Čimice a její připojení ku Praze.

volby

26. květen den voleb do ústavodárneho Národního shromáždění. V Chabrech se volí ten den v hostinci na „Kovárně“ v dole v Chabrech, uprostřed obce v hostinci u Hlíkočků v Čimicích v hostinci u Pospíšilů. Po tolika letech znovu zase občané volí, mnoho mladých lidí poprvé v životě, neb se volí od 18 let. Volí poprvé i vojsko. Občané jdou do voleb svátečně ustrojeni a na tvářích je vidět vážnost chvíle. Každý občan obdržel 4 kandidátky stran Národní Fronty a 1 lístek prádný, kdyby nechtěl volit žádnou z navržených kandidátek. Nejvíce v volbách vyšla strana komunistická.

Komunistická strana má zde v Chabrech největší díl v občanstvu, druhá strana Českých socialistů, třetí Sociálně demokratická a v nepatrné menšině strana lidová. Volby měly klidný průběh. Nebylo výtržností ani jiných nepřístojností jako tomu bývalo za kapitalistické republiky, kde humbuk a nadávky bývaly častým jevem jedné straně proti druhé, kde hlasy se kupovaly opulencem a pitím, kde mnohde čeledí od sedláků musela volit tu kandidátku, kterou jim vybral jejích pánůvata.

O volbách se hodně hovoří doma i na poli při senoseči. Blíží se zima. Úroda letošního roku je normální, zima byla mírná, nebylo velkých teplotních výkyvů, několikrát vydatně kapalo. Sklizeň je provedena v čas, obilí, brambory i řepa sklizeny dobře. Chlebovinami bylo oseto celkem 184.27 ha krmné obilí 102.12 ha, cukrovka 103.66 ha, olejninami 29.90 ha. Ostatek krmné směsky, luciny a jetelotravy.

Dle výkazu zásobovacího oddělení je v Chabrech a Čimicích tento rok dětí do 6 let 422, od 6-12 let 244 dětí, od 12-20 let 443 mladistvých a 2.721 dospělých. Celkem 3.680 obyvatel.

Zásobování máme sice ještě nedostatečné, ale je zde již naděje a první kroky na jeho zlepšení v tom, že příděly jsou pravidelné. Člá vánoce byly připraveny pro všechny občany republiky vánoční balíky. Říkáme první vlastotky, předvést lepších časů. Ktému snad jediné rodiny v Československu, tedy ani u nás v Chabrech a Čimicích, aby si vánoční balík nekoupila. Pro větší rodiny jsou balíky větší po 600 Kč, kde je jeden neb dva členové rodiny mohou si koupit balík menší za 400 Kč. To bylo radostí když jsme je otevřeli a vybalovali cukr, kávu, čaj, ryži, čokoladu a sáček tvrdých bonbonů.

Je uvolněn některý druh textilů, ale jelikož s ním začali obchodníci směřovat a sechovávat pod full a pro sebe do úkrytů je znovu většinou textil vázán a vydáván pouze na poukazy, přednostně nemocným a pracovním.

Reakce se nemůže smířit s tučnými risky a kleri přišla a chce bohatnout na úkor druhých děl.

Člá sklonku roku v důsledku voleb do národního shromáždění, proveden průzkum ve všech org. Národní fronty a vším občanstvem k rekonstrukci místního národního výboru.

Z těchto řad vneseny námítky proti dosavadnímu předsedovi s. Šelbovi Františkovi a na veřejné schůzi dne 14. 12. 1946 zvolen nový předseda CK ČV s. Staněk Vilém a Čimic t. č. skladník v prodejně „Pratství“ v Táblích. s. Staněk vede obec s pátiletí velmi dobře a získává si během krátké doby oblibu mezi občanstvem. Tajinnkem na zemřelého Františka Veselého jmenován s. Šejbl Rudolf z Chabru. V období její činnosti vyhlášen dvouletý plán obnovy.

1947

Od 1. ledna 1947 se začíná pracovat všude na dvouletém plánu obnovy našeho hospodářství. Úkolem dvouletky je zvýšení průmyslové výroby a spotřebních statků na předválečnou úroveň. To je úkol nejpřednější a ke se otáčí všichni občané dobře vědí jak se všude obětavě pracují ať v továrnách tak na polích. Dělejí se všude dobrovolné brigády s vytyčenými hesly. „Roztočte kola“, nebo „bez práce nejsou koláče.“ „Republika více práce to je naše agitace.“ I u nás v Chabru se kola točí. Úkolem CK ČV i všemi složkami Čs. národní fronty odpracovat brigádní povinnost všech zdravých občanů od 15-45 let na vzelevení naší obce. Opravují se jednak cesty, které jsou ve velmi špatném stavu, upravují se a vysazují ovoce, sady a nové školy, plátní se část školní kachle, vysazují se stromky na vhodných místech obce, otevřela se lom v Drahaně, upravují se vycišťeni Horno-Chabrušského rybníka a další práce. 100 občanů z Čimic a 130 z Chabru se do výrobní správy CK ČV zúčastnilo těchto prací.

Jak ochotně občané pod vedením komunistů obětavě pracují tak zase na druhé straně reakce škodí. Chlují proti brigádám a proti práci konanou v neděli, občanům na vesnici říkají, že je to hřích pracovat v neděli, že neděle je dnem Páně a jiné nesmysly. Zakládají na různých místech požáry a tak brzdí naši cestu v před. Takové řáby sedí na prameni na mnoha místech, sedí i ve vládě. Velkoobchod vyváží rborů na hranice, peníze tam ukládá a tak nás okrádají o miliardy. Mnozí si radostí z toho, že letošní rok bude pro nás těžký, jelikož hvotí velké sucho. Ač napadlo v zimě dosti sněhu, který ležel dlouho do jara na poli, nedostala půda žádnou vláhu, protože náhlá a prudká obléva všechnu sněž najednou rozpála. Země byla zmrvlá a tak všechna voda ať by se vsákla do země lefela se všech stran a kopci dolů do vsnice, kde učinila hotovou káplavu.

Voda se valila od Táblíc, od Bruck, od Beranova do Dolních Chabek přes obec do Drahaně a změnila se v úplnou řeku. Vnikla do dívků, sklepů a údolím Drahaněnským k Vltavě. Pole však a té vláhy neměly ničeho. Tento rok se seje obilí i řepa a sáreji brambory velmi pozdě. Řepa se seje až ve druhé polovině května. Po kaseti uhořelo velké sucho. Okrapši a mexapši. Pole jsou brzy vypražlá, vřesle obilí kloubne, brambory a řepa jsou přikřecené k nemí. Kéjen secláci, ale i občané starostlivě okukují obilninu i pole. Je po válečných zkušenostech strach a hladu. Čektera naše pole jsou vymrskána, mnoho let špatně hnojena, ve 100 stýchovém statku secláka Vokurky je ve chlévě po léta 1 kráva, hnuj skoro žádný. Pole na svahu k Bunkám jsou kamenitá. Tedy strach všech občanů oprávněný. Sucho je nejen po celých Čechách, ale je sucho i v Rakousku, Bulharsku, Rumunsku. Elmsky i v Sovětském Svazu.

Oči všech hejkalů se obracejí k rápadu. Tam neprodávají ani za klato ani za dolary, tam se prodává jen za samostatnost a to připustit nelze. Vláda se stává již předem o zabezpečení výživny národa. Obrací se o pomoc na Sovětský Svaz. Sovětský Svaz pomáhá velkoryso. Celé dlouhé vlaky pšenice a krmného obilí jdou k nám do Československa. 600 tisíc tun nás zachraňuje od smrti hladem. Hejkalové mají práci: Želerničáři prý říkají, že nám posílá Sovětský Svaz pšenici mraženou a plesnivou a zatím už k ní jedí knedlíky, buchty i koláče a chutná jim a nám dě. Jsou to hejkalové jednotlivý, ale je jich dost i u nás na vesnici. Tě byly hodně slabé. Obilí sypalo průměrně 14-15 q k 1 ha. Cukrovka dala 100-105 q k 1 ha. Sena a ořavy žádné. Dobytěk se musí nuceně vyhládit, není čím krmít. Takový suchý rok byl posledně ve 34. roce. Předepsané dodávky splněny nebyly nikde. Aby tento nedostatek byl únosný pro hospodářství, vláda pomohla rolníkům příspěvkami k cenám obilí, které vybrala od voláče a tak zvané milionářské dávky, takže ani jeden rolník nepůšel na budim jako tomu bylo na první republiky v r. 1934, kde se hospodáři a neúrody nadělili, že o grunt přišli, aneb prodávali celé kusy polí na parcelaci, aby se zachránili.

postavení
památníku
padlým
hrdinům.

Již v r. 1945 po osvobození naší vlasti Rudou armádou na schůzi členů obcí odboje v Chabrech byl ustanoven výbor pro postavení pomníku padlých našich občanů při obraně Chabru proti německým okupantům. Výbor vyžádal všechny místní spolky ke spolupráci a ti se také do všech potřebných prací zapojily. Jako první úkol bylo zapotřebí opatřit potřebnou částku peněz. Provedena proto k těmto účelům na podzim r. 1946 sbírka dům od domu, která vynesla 113 tis. 596 Kčs. Únos ten uložen na vkladní knížku v Chaberské káložně. Tato sbírka nemohla však být použita, protože nebylo se přikročilo k postavení pomníku všechny peněžní vklady dle návrhu vlády byly vázány a tak se nemohlo peněz provést. Výbor pro postavení pomníku zvýšil svoje úsilí a v květnu sbírka nová, která vynesla 28 tis. 533 Kčs. Pomník navržený sochařem p. Komárkem, kde na vysokém podstavci měl ležet partizan s namíčenou puškou byl z finančních důvodů zrušen a rozhodnuto postavit památník dle návrhu historického ústavu v podobě čtyř pilonů. 5. května r. 1946 byl položen základní kámen k památníku před novou školou. Na úpravě terénu se zúčastnilo 200 občanů, bylo zdarma odpracováno 1.618 hodin a vykopáno a odvezeno do sadu amerika 656.65 m³ zeminy. Pomník byl slavnostně odhalen 13. 7. 1947 a předán M. E. V. v Chabrech. Celkový náklad na pomník 87 tis. 255 Kčs 20 hal. uhradil jednak sbírkou, materiálem a prací zdarma a zbytek uhradil M. E. V.

V tomto roce u nás dole v Chabrech se objevili noví cizí lidé nikdo se kdysiších občanů je neměl. Zakoupili si u bratřova pozemek od Jana Brůžky, na kterém měl postavení dřevěné obydlí, přikoupili ještě vedle kus louky a začali svážet stavební materiál a začali stavět. Vystavěti dva pěkné rodinné domky jak se říká na černo, ac si porádějí svrdli, že dostali povolení na postavení dvou novorových domků a přišli se do Chabru. Byli to bratři Kuldové. Někteří lidé je chválili, že jim leccos půjčili neb i darovali a říkali o nich že Kuldové jsou pracoví lidé. Z jakých zdrojů však pracoví byli to žádný nevěděl. Půjčili nákladní auto, jezdili s ním do pohraničí a kam se dalo. An porádějí pro jejich katečím se ukázalo, očkus kdoje přijmú jsou. Ukázali se občaný nehodnýmí. Byli oba bratři i se svými ženami katečím a po právu odsouzeni k několika lepším kaláři. Domky jejich byly zabaveny a jsou pronajaty s dijoim občaným. Tak je zneškodněna činnost lidí společníčích se se škudci národa.